

Trestného poriadku). Inými slovami to znamená, že každý čiastkový útok pokračovacieho trestného činu je v procesnom práve považovaný za samostatný skutok. Tomu zodpovedá aj úprava súvisiacich otázok procesného práva, najmä neprípustnosti trestného stíhania, pretože podľa § 9 ods. 2 Trestného poriadku, ak sa týka dôvod neprípustnosti trestného stíhania uvedený v § 9 ods. 1 Trestného poriadku (teda napr. aj o dôvod spočívajúci v prekážke ne bis in idem) len niektorého z čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu, nebráni to, aby sa vo zvyšnej časti takeého činu viedlo trestné stíhanie.

Uvedená procesná úprava vzťahujúca sa na pokračovací trestný čin je podľa názoru Najvyššieho súdu SR významná aj pre postup súdu v trestnom konaní pri uplatňovaní právneho styku s cudzinou a pri vykonávaní európskeho zatýkacieho rozkazu podľa osobitného zákona, prijatého na základe rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SW z 13. júna 2002 o Európskom zatykačom rozkaze a vydávacom konaní medzi členským štátmi.

Možnosť posudzovania čiastkových skutkov pokračovacieho trestného činu ako samostatných skutkov v procesnom zmysle umožňuje odmietnuť vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu len pre tie čiastkové útoky, vo vzťahu ku ktorým existuje niektorý z dôvodov odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 14 zákona č. 403/2004 Z. z. v žnem neskorších predpisov.

V posudzovanom prípade ide o už spomenuté dva skutky vo vzťahu k poškodeným E. T. a K. E. V týchto rovnako ako v ostatných šiestich prípadoch kvalifikovaných podľa rakúskeho trestného zákonníka ako priestupok zatajovania listín podľa § 229 síce ide o čin trestný aj podľa slovenského práva (je daná obojstranná trestnosť činu v zmysle § 4 ods. 2 a ods. 5 zákona č. 403/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, ktorú mal v tomto prípade na rozdiel od závažného zločinu krádeže skúmať už krajský súd), avšak vo vzťahu k nim existujú už spomenuté dôvody odmietnutia vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 14 ods. 1 písm. e), písm. h) zákona č. 403/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Z týchto dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na sťažnosť vyžadanej osoby - A. P. podľa § 21 ods. 7 zákona č. 403/2004 Z. z. o európskom zatykačom rozkaze a o zmene a doplnení niektorých zákonov rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, t. j., že vydaný európsky zatykačí rozkaz sčasti nemožno vykonať.